

ligger på bordet, er ministeren søreme kommet i gang.

Så kan man jo spørge: Hvorfor så det? Der vælger jeg at tro, at det er, fordi vi har en regering, der gerne selv vil løse problemet, og så »hjælper det da også lidt at lave et stykke arbejde ved siden af«.

CD har jo også selv efterlyst at få sat gang i reformen, og det har vi jo, fordi der er en del af det arbejde, vi har lavet herinde, hvor vi hele tiden efterlyser reformen. Det ville være så rart.

Og i og for sig synes jeg egentlig, det er positivt, at man har så stor tillid til regeringen, at man søreme bare gerne vil have, at den kommer i gang med det, for tænk, hvis det var sådan, at man sagde: Bare den ikke rører ved det, for så bliver det nok ringere! Det er der faktisk ikke nogen der har haft forventninger om i dag. Tværtimod har man haft meget store forventninger til det arbejde, der skal gå i gang.

Flyttet sig har man jo også, og i dag har vi så fået en forsikring om, at ministeren vil gøre det så hurtigt, som ministeren kan.

Og jeg har da også hørt, hvad hr. Anders Samuelsen sagde om tid. Ting tager tid, siger statsministeren, men hr. Anders Samuelsen har jo ret i, at der rent faktisk er nogle år tilbage. Men dér, hvor vi ikke kan klare os med den argumentation, er over for de mennesker, der i dag er usikre på, hvad der sker med deres pension. Det største hensyn, vi skal tage i det, som vi skal gå i gang med, er vel hensynet til de mennesker, som kan være usikre på deres forsørgelsesgrundlag.

Så indløber der jo også noget fra anden side, både fra DSI og sidst fra LO her i dag, og det, LO er kommet med, er jo ikke alt sammen nyt, men det siger jo noget, som jeg kan høre at der i overvældende grad kan være enighed om, og det er:

»For LO handler en ændring af førtidspensionssystemet om et grundlæggende ændret menneskesyn, hvor det fremover lægges vægt på personens ressourcer i forhold til arbejdsmarkedet, det såkaldte arbejdsevnekriterium, frem for det nuværende såkaldte erhvervsevnekriterium, som er diagnosefikseret og alene fokuserer på alt det, en person ikke kan.«

Det er præcis det, vi gerne vil alle sammen.

Så står vi også med ønsket om at lave en ensartet ydelse eller to måske, men i hvert fald noget, der er til at forvalte. Og vi står også over for: Skal man stadig væk være afhængig af ægtefællens indkomst, eller skal vi se bort fra det?

Har vi råd til det? Og skal vi lave en såkaldt bruttoficering, så folk får nogle penge i hånden og selv kan købe deres ydelser?

Der ligger utrolig meget og presser sig på, som vi skal have svar på, og det er præcis det, den møderække, der er lavet i Socialministeriet, bliver brugt til: at få lagt alle de her usikkerhedspunkter på bordet og så se, om det er hensigtsmæssigt, det, vi laver, i forhold til det, der er lavet i arbejdsmarkedsreformen også. Er det noget, som vi synes vi vil prioritere så højt, at vi vil bruge de fleste af vores penge på det? Det synes jeg er fornuftigt.

Jeg har fortrøstning til, at det stykke arbejde, vi går i gang med, også bliver til godt lovgivningsarbejde, men jeg vil lige gentage her: For CD er det meget væsentligt, at så stor en reform har bredest muligt flertal i Folketinget, og det vil sige flest muligt, der har været med i hele processen hele vejen igennem. Så er det op til ministeren at tilrettelægge, hvordan hun mener, det skal gøres.

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil godt på Det Radikale Venstres vegne indlede med at sige det samme, som også andre ordførere har påpeget, at den liste, Enhedslisten her lægger frem over ting, som en sådan reform skulle indeholde, ikke er tilstrækkelig set med vores øjne, så alene af den grund kan vi ikke støtte forslaget.

Så vil jeg godt vende tilbage til, hvad Det Radikale Venstres mål er i en sådan reform, hvad det er, vi gerne har villet, og hvad det er for nogle signaler, vi har ønsket at sende.

Det Radikale Venstre har en strategi, som går på tre faser: For det første har vi skullet have den generelle arbejdsløshed ned, så der kan blive plads til flere på arbejdsmarkedet. Det er vi lykkedes med i meget høj grad.

For det andet har vi gerne villet åbne og lave et rummeligt arbejdsmarked, iværksætte en række tiltag, som kunne give yderligere muligheder for, at vi kunne få flere ind på arbejdsmarkedet, også folk, som ikke lige lever op til 100 pct. af den arbejdsevne, som andre er i besiddelse af.

Vi har også taget en række initiativer. Nogle af dem har virket bedre end andre. Vi har taget initiativer så sent som her i efteråret med den virksomhedsrettede revalidering.

De tiltag er så utrolig væsentlige og har skabt grobund for det rummelige arbejdsmarked, at dem vil vi ikke have torpederet ved, at man